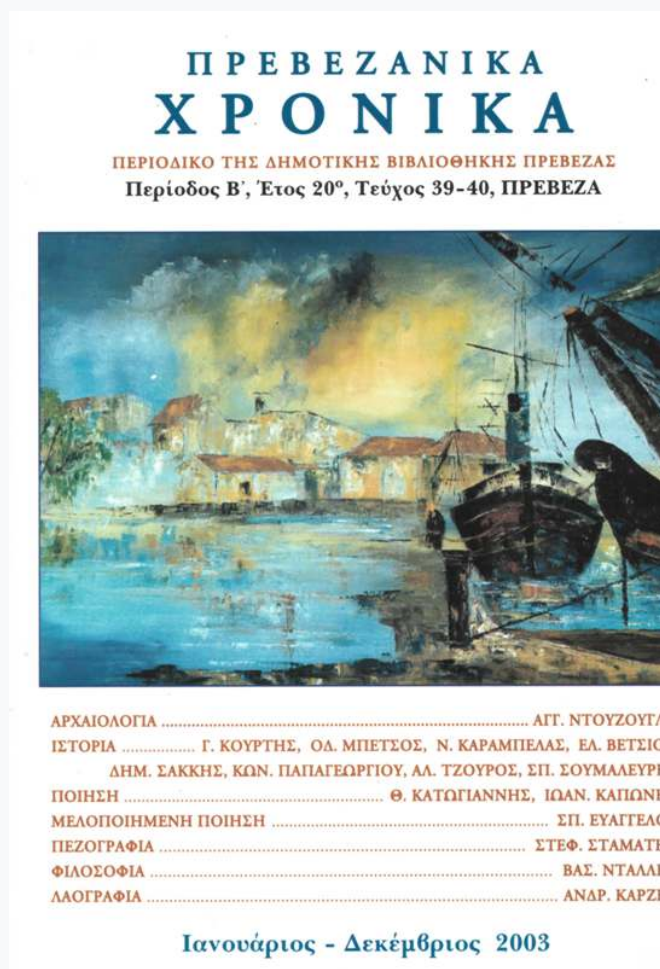

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 39-40 (2003)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 39-40 (2003)

Μια πειρατεία στο τέλος του 19ου αιώνα

Αλέξανδρος Γεωρ. Τζούρος

doi: [10.12681/prch.28989](https://doi.org/10.12681/prch.28989)

Copyright © 2022, Αλέξανδρος Γεωρ. Τζούρος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Τζούρος Α. Γ. (2022). Μια πειρατεία στο τέλος του 19ου αιώνα. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (39-40), 147-154.
<https://doi.org/10.12681/prch.28989>

Μια πειρατεία στο τέλος του 19^{ου} αιώνα

Αλέξανδρου Γεωρ. Τζούρου
Ιστορικού - Αρχαιολόγου

Από δύο κιτρινισμένα φύλλα χαρτιού, που αναπάντεχα ανακαλύφθηκαν στο αραχνιασμένο υπόγειο του πατρικού σπιτιού της μητέρας μου εξάγονται πολύτιμα στοιχεία και συμπεράσματα για την κοινωνική δομή, τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα και την οικονομική ζωή της Πρέβεζας, στα τέλη του 19^{ου} αιώνα.

Το πρώτο είναι ένα συμβόλαιο μεταξύ του εκ μητρός προπάππου μου Στυλιανού Παπαγεωργίου και της ασφαλιστικής εταιρίας Τεργέστης «Assicurazione Generali», συνταχθέν το έτος 1898 ενώπιον του Προξένου της Ελλάδας στο Ελληνικό Προξενείο, στην τουρκοκρατούμενη Πρέβεζα. Πρόξενος είναι ο Δημήτριος Σούντιας και το προξενείο, στεγάζεται σε οικία της κυρίας Σεβαστής Κονεμένου στην συνοικία «Μεχτέω» Πρέβεζας.

Προσυπογραφόμενοι μάρτυρες δύο Έλληνες πολίτες, δημότες Λευκάδιοι οι κ.κ. Στυλιανός Ηλ. Κονιδάρης, φαρμακοποιός και Μιλτιάδης Λεκατσάς, διδάσκαλος.

Συμβαλλόμενοι, αφ' ενός ο κ. Μαρτίνος Σίροβιτς (Martino Sirovich), Αυστριακός υπήκοος, πράκτορας της ατμοπλοϊκής εταιρείας του Αυστριακού Λόυδ, κάτοικος Πρέβεζας, εκπρόσωπος της εδρεύουσας στην Τεργέστη ασφαλιστικής εταιρείας «Assicurazione Generali» που δεν γνωρίζει την ελληνική γλώσσα και ως εκ τούτου συνοδεύεται από τον κ. Νικόλαο Βέλλιο, διερμνέα της ιταλικής εις την ελληνικήν, εμποροϋπάλληλο, Έλληνα υπήκοο, και αφ' ετέρου ο Στυλιανός Παπαγεωργίου, ωρολογοποιός, υπήκοος Οθωμανός, κάτοικος Πρέβεζας.

Στο συμβολαιογραφικό έγγραφο περιγράφεται μια χαρακτηριστική περίπτωση πειρατείας:

Ο Στυλιανός Παπαγεωργίου, με συμβόλαιο αγοραπωλησίας, που έγινε στη Λευκάδα τον Ιούλιο του 1896, ενώπιον του συμβολαιογράφου Λευκάδας Χρήστου Σ. Μανιάκη, αγόρασε από τον Γαβριήλ Σιμωνέτο, εφοπλιστή, ημιολία (ιστιοφόρο, γολέτα) υπό σημαία ελληνική, ονομαζόμενη «ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ», πρώην «ΟΛΥΜΠΙΑΣ».

Την ίδια ημέρα, ο νέος κάτοχος του πλοίου Στυλιανός Παπαγεωργίου ενέγραψε το ιστιοφόρο στα βιβλία του Λιμεναρχείου Πρέβεζας και διόρισε πλοίαρχο αυτού τον Σωκράτη Σιμωνέτο, αδελφό του Γαβριήλ.

Το πλοίο, με πλοίαρχο τον Σωκράτη Σιμωνέτο και επιβάτη τον Γαβριήλ Σιμωνέτο κατέπλευσε στην Πάργα, όπου φόρτωσε χρυσόξυλα για Τεργέστη.

Κατά την επιστροφή του πλοίου από Τεργέστη στην Κεφαλονιά, από λιμάνια της Δαλματίας, όπου είχε προσεγγίσει το πλοίο, ο Γαβριήλ Σιμωνέτος απευθύνει δύο επιστολές προς τον Παπαγεωργίου ζητώντας γενικό πληρεξούσιο για να ναυλώνει και πωλεί το πλοίο και να εισπράττει ναύλους.

Από τους Παξούς, που προσορμίσθηκαν, του στέλνει επίσης τηλεγράφημα με την ίδια απαίτηση.

Όταν έφθασε το πλοίο στην Κεφαλονιά, ο Γαβριήλ Σιμωνέτος στέλνει τον αδελφό του Σωκράτη στην Πρέβεζα για να λάβει το πληρεξούσιο, το οποίο, όμως, ο Παπαγεωργίου απολύτως αρνείται και τον καλεί να επιστρέψει με το πλοίο στην Πρέβεζα.

Ο Σωκράτης Σιμωνέτος επανέρχεται στην Κεφαλονιά, όμως ο αδελφός του δεν τον δέχεται στο πλοίο, αναλαμβάνει την διοίκηση του πλοίου και αποπλέει προς άγνωστη κατεύθυνση. Ο Σωκράτης Σιμωνέτος επανέρχεται στην Πρέβεζα, ενημερώνει τον Παπαγεωργίου για τα συμβάντα και απέρχεται στη Ρουμανία.

Τον Νοέμβριο του 1896 το πλοίο «ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ», του οποίου ο κάτοχος Στυλιανός Παπαγεωργίου προ πολλού είχε χάσει τα ίχνη, εμφανίζεται στο Πόρτο-Λάγο και φορτώνει σιτάρι για Μασσαλία από την εταιρεία Μιχαήλ Α. Λόγκου και ΣΙΑ. Το φορτίο ασφαλίστηκε από την ασφαλιστική εταιρεία, που αντιπροσωπεύει ο κ. Μαρτίνος Σίροβιτς, πλην όμως, μετά τον απόπλου εξαφανίζεται το πλοίο και το φορτίο του.

Μετά από πολύχρονες δαπανηρές έρευνες της ασφαλιστικής εταιρείας διαπιστώνεται, ότι τόσο το φορτίο όσο και το πλοίο πουλήθηκαν παράνομα.

Με βάση, λοιπόν το κοινό συμφέρον, ο Παπαγεωργίου και ο εκπρόσωπος της ασφαλιστικής εταιρείας Μ. Σίροβιτς, συμφωνούν, όπως στο εν λόγω

συμβόλαιο λεπτομερώς παρακάτω περιγράφεται, για τις ενέργειές τους προς επαναπόκτηση του πλοίου και του φορτίου.

Το δεύτερο έγγραφο είναι ένα ιδιωτικό συμφωνητικό σε εντυπωσιακά καλαίσθητο επιστολόχαρτο της φέρμας CRISTOFORO C. RIZOS (ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Χ. ΡΙΖΟΣ), αντιπροσώπου πλείστων ευρωπαϊκών εταιρειών, που αναλυτικά εκτυπώνονται στο αριστερό μέρος του επιστολόχαρτου, αλλά και πρόσθετα χειρόγραφα άλλες συμπληρώνονται.

Το συμφωνητικό συντάσσεται 2½ χρόνια μετά το προηγούμενο συμβόλαιο, τον Νοέμβριο του 1900. Τα δυο συμβαλλόμενα μέρη είναι αφ' ενός ο Χριστόφορος Ρίζος, (ο γνωστός δωρητής του Νεκροταφείου), ως αντιπρόσωπος της γνωστής ήδη ασφαλιστικής εταιρείας «Assicurazioni Generali» της Τεργέστης και αφ' ετέρου ο προπάππος Στυλιανός Παπαγεωργίου. Η συμφωνία αναφέρεται και πάλι στην υπόθεση της πειρατείας του πλοίου «ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ» και του φορτίου του, υπογράφεται δε από τους ανωτέρω δύο.

Εντύπωση προξενεί το γεγονός, ότι αυτό το ιδιωτικό συμφωνητικό είναι στην ιταλική γλώσσα και οι συμβαλλόμενοι υπογράφουν επίσης στα λατινικά (ιταλικά), που σημαίνει ότι κατέχουν αμφότεροι τη γλώσσα και συνηθίζουν να τη χρησιμοποιούν.

Για τον προπάππο είναι ήδη γνωστό, ότι κατείχε την ιταλική, ο ιδιοκτήτης δε του εργαστηρίου στη Μάλτα, όπου έμαθε την τέχνη ωρολογοποιίας και χρονομετρικής ήταν ιταλικής καταγωγής και η αλληλογραφία, που διατηρούσαν, μετά την επιστροφή του προπάππου στην Πρέβεζα, διεξήγετο στα ιταλικά.

Βεβαίως είναι προς το παρόν δυσεξήγητο, η χρήση της ιταλικής σε συμφωνία μεταξύ δύο Πρεβεζάνων.

Διαβάζοντας τα περιγραφέντα ανωτέρω έγγραφα, που κλείνουν πάνω από ένα αιώνα ζωή, αναπνέουμε τον αέρα μιας άλλης εποχής και μεταφερόμαστε στην ατμόσφαιρα μιας άλλης Πρέβεζας.

Η οθωμανική Πρέβεζα απέναντι από την ελληνική Λευκάδα.

Συνεχές αλισβερίσι ανάμεσα στις αντικρινές ακτές.

Οι Οθωμανοί κάτοικοι της Πρέβεζας μεταβαίνουν για τα συμβόλαιά τους στους Λευκαδίτες συμβολαιογράφους, ενώ Λευκάδιοι δημότες, Έλληνες υπήκοοι, παρεπιδημούν στην Πρέβεζα.

Η Πρέβεζα, κοσμοπολίτικο λιμάνι, με προξενεία και αλλοδαπούς πρά-

κτορες ευρωπαϊκών μεγάλων εταιρειών, που ασφαλίζουν τις γολέτες, τα ιστιοφόρα, που ξανοίγονται μεταφέροντας Παργινά χρυσόξυλα και προϊόντα της ελληνικής γης στις πόλεις της Ιταλίας, στη Μάλτα και στη Μασσαλία.

Καπετάνιοι με Κεφαλλονίτικα ονόματα, πειρατές στο Ιόνιο το 1900, που από τη μια πωλούν με νόμιμα συμβόλαια πλοία και από την άλλη αρπάζουν τα ίδια πλοία και τα φορτία τους και εξαφανίζονται.

Επιστολόχαρτα με εντυπωσιακές φίρμες από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, που η ύπαρξή τους διαιώνιζεται ως τις μέρες μας και που επιβεβαιώνουν, πως η Πρέβεζα ήταν μια πόλη με ανοιχτά φτερά και ανοιχτά μυαλά, στο σταυροδρόμι πολιτισμών.

Κι όλα αυτά από δύο φύλλα μουχλιασμένου χαρτιού!

Επιμέλεια - μετάφραση από τα Ιταλικά
Αλέξανδρος Γεωρ. Τζούρος
Ιστορικός - Αρχαιολόγος
Μεταπτυχιακός σπουδαστής ΕΜΠ

Ἄριθ. 565

Ἐν Πρεβέζῃ τὴν δεκάτην τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνενηκостоῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν ἐνώπιον ἐμοῦ Δημητρίου Σούντια, Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Προξενικῷ καταστήματι, κειμένῳ ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Μεχτιέω οἰκίᾳ τῆς κυρίας Σεβαστιῆς Κονεμένου, παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ προσυπογραφομένων μαρτύρων, πολιτῶν Ἑλλήνων, παρεπιδημούντων ἐνταῦθα κ.κ. Στελιανού Ἡλ. Κονιδάρη, φαρμακοποιοῦ καὶ Μιλτιάδου Λεκατσᾶ, διδασκάλου, δημοτῶν Λευκαδίων, ἀσκέτους πρὸς ἐμέ καὶ πρὸς ἀλλήλους πάσης συγγενείας καὶ μὴ ὑπαγομένους εἰς οὐδεμίαν τοῦ Νόμου ἐξαίρεσιν ἐνεφανίσθησαν αὐτοπροσώπως ἀφ' ἑνός ὁ κύριος Μαρτίνος Σίροβιτς, πράκτωρ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρείας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ, ὑπὴκοος Αὐστριακός, διαμένων ἐνταῦθα παριστῶν τὴν εἰς Τεργέστην ἐδρεύουσαν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρείαν «Assicurazioni Generali», μὴ εἰδὼς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Νικόλαος Βέλλιος, ἐμποροῦπάλληλος, ὑπὴκοος Ἑλλήνων, ὡς Διερμηνεὺς τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ὅσους ὠρκίσθη προηγουμένως ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω μνη-

μονευομένων παρόντων ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, ὅτι θέλει διερμνεύσει πιστῶς τῷ μὲν Μαρτίνῳ Σίροβιτς, ἅπαν τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος ἐγγράφου, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, τοῖς δέ λοιποῖς παροῦσι τὰς ἀπαντήσεις τοῦ αὐτοῦ Μαρτίνου Σίροβιτς καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁ Στελιανὸς Παπαγεωργίου, ὠρολογοποιός, ὑπήκοος Ὀθωμανός, κάτοικος Πρεβέζης καὶ ἠτύσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἐγγράφου, δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συνεβάλλοντο πρὸς ἀλλήλοις ὡς ἐξῆς: Ὁ Στελιανὸς Παπαγεωργίου δηλοῖ πρῶτον, ὅτι δυνάμει συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, γενομένου ἐν Λευκάδι, ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖσε συμβολαιογράφου Χρήστου Σ. Μανιάκη ὑπ' ἀριθ. 17396 καὶ ἀπὸ 16 Ιουλίου 1896 μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γαβριήλ Σιμωνέτου, ἐφοπλιστοῦ τῆς ἡμιολίας ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὀνομαζόμενης «Αἰκατερίνη» πρῶν «Ὀλυμπιάς» ὁ αὐτὸς Σ. Παπαγεωργίου ἐγένετο ἰδιοκτῆς τῆς αὐτῆς ἡμιολίας, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ συμβολαίου, ὅπερ ἔχει εἰς χεῖρας του καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν διώρισε πλοίαρχον τῆς ἡμιολίας τὸν Σωκράτην Σιμωνέτον, καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἰδιοκτησίας ὑπάρχοντος εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἐνταῦθα Λιμεναρχείου, οὗτινος ἀντίγραφον κατέχει.

Δεύτερον, ὅτι τὸ πλοῖον αὐτὸ κατέπλευσεν εἰς Πάργαν, ὅπου ἐφόρτωσε χρυσόξυλα διὰ Τεργέστην, ὑπὸ τὸν αὐτὸν πλοίαρχον Σωκράτην Σιμωνέτον, ἔχοντα ὅμως ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸν Γαβριήλ Σιμωνέτον, ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τρίτον, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου ἐκ Τεργέστης εἰς Κεφαλληνίαν ὁ Γαβριήλ Σιμωνέτος τοῦ ἀπνύθουνεν δύο ἐπιστολάς ἐκ λιμένων τῆς Δαλματίας, ὅπου εἶχε προσεγγίσει τὸ πλοῖον, ζητῶν νὰ τῷ πέμψῃ γενικὸν πληρεξούσιον, ὅπως δύναται νὰ ναυλώσῃ καὶ πωλῇ τὸ πλοῖο καὶ εἰσπράτῃ ναύλους καὶ λοιπά. Προσορμισθέντες δέ εἰς Παξούς τῷ ἀπνύθουε τηλεγράφημα τῆς αὐτῆς φύσεως, εἰς τὰς ἐπιστολάς δέ ταύτας καὶ εἰς τὸ τηλεγράφημα δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

Τέταρτον, ὅτι φθάσαντες εἰς Κεφαλληνίαν ἀπέστειλεν ὁ αὐτὸς Γαβριήλ Σιμωνέτος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Σωκράτην Σιμωνέτον, ὅπως λάβῃ τὸ ζητούμενον πληρεξούσιον, τουθ' ὅπερ ἀπολύτως ἠρνήθη ὁ εμφανισθεὶς νὰ πράξῃ, ἀπεναντίας μάλιστα τὸν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ μετὰ τοῦ πλοίου εἰς Πρέβεζαν διὰ νὰ τακτοποιήσουν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ πλοίου· ἐπιστρέψαντος δέ τοῦ Σωκράτους Σιμωνέτου εἰς Κεφαλληνίαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γαβριήλ δὲν τὸν ἐδέχθη ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ χωρὶς εἰδικὴν ἐντολὴν ἀνέλαβεν οὗτος τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου καὶ ἀπέπλευσεν λαβῶν ἄγνωστον κα-

τεύθυνσιν, μεθ' ὃ ὁ Σωκράτης Σιμωνέτος ἐπανελθὼν εἰς Πρέβεζαν τὸν ἐπληροφόρησεν περὶ τῷ ἀνωτέρω ἀναχωρήσας εἶτα εἰς Ρουμανίαν.

Πέμπτον, ὅτι τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ ἐμφανισθεὶς Σ. Παπαγεωργίου δέν δύναται νά βεβαιώσῃ ποῖος ἐκυβέρνα τὸ πλοῖον, ὅταν τοῦτο ἀπέπλευσεν εἰς Πορτολάγον κατὰ Νοέμβριον 1896, καθ' ὅσον πρό πολλοῦ εἶχεν ἀπωλέσει τὰ ἴχνη του, μεθ' ὅλας τὰς ἐπιμόνους προσπάθειάς, ἃς κατέβαλε καὶ καταβάλλει εἰσέτι πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ πλοίου. Ὁ δὲ κύριος Μ. Σίροβιτς ἐν τῇ ἀνωτέρω ἰδιότητί του δηλοῖ πρῶτον, ὅτι τὴν 2/14 Νοεμβρίου 1896 ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ πλοίου ἐφορτώθη ἐν Πορτολάγῳ σῖτος προωρισμένος διὰ Μασσαλίαν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας Μιχαὴλ Α. Λόγκου καὶ συντροφίας· ὅτι τὸ φορτίον τοῦτο ἠσφαλίσθη παρά τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευομένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 816 καὶ ἀπὸ 5/17 Νοεμβρίου 1896 ἐγγράφου· ὅτι μετὰ τὸν ἀπόπλουν ἐκεῖθεν τοῦ πλοίου οὐδεμίαν ἐλήφθη περὶ αὐτοῦ εἶδησις διὰ πολλοὺς χρόνους καὶ ὅτι μετὰ πολλὰς καὶ δαπανηρὰς ἐρεῦνας γενομένας ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας, προέκυψεν αὐτῇ, ὅτι τὸ πλοῖον καθὼς καὶ τὸ φορτίον παρανόμως ἐπωλήθησαν. Νῦν τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη θέλοντα νά ἐνεργήσωσιν ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι, καθ' οὗτινος ἀνήκει πρὸς ἀνάληψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου καθὼς καὶ πρὸς ἀποζημιώσιν αὐτοῦ, συνεφώνησαν ὅπως ἔπεται: Πρῶτον, ὁ Στελιανὸς Παπαγεωργίου ἐκχωρεῖ πᾶν δικαίωμα αὐτοῦ ἰδιοκτησίας ἢ ἄλλης τινὸς φύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ πλοίου εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν «**Assicurazioni Generali**», ἧς ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεοῦται νά ἀποπειραθῆ διὰ παντός καταλλήλου μέσου νά ἀποζημιωθῆ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνωτέρω πλοίου προκαταβάλλουσα πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο δαπάνην. Δεύτερον, τὸ καθαρὸν κέρδος τὸ προκύψον ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῆς ληφθησομένης ποσότητος λόγῳ ἀποζημιώσεως καὶ βλάβης τοῦ πλοίου θέλει διανεμηθῆ μεταξὺ τοῦ Στελιανοῦ Παπαγεωργίου καὶ τῆς ἐταιρείας «**Assicurazioni Generali**» ἀναλόγως τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν ἀμφότερα τὰ μέρη, ὁ μὲν ὡς κύριος τοῦ πλοίου, ἡ δὲ ἐταιρία ὡς ἀσφαλιστικὴ. Τρίτον, ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν, αἱ προσπάθειαι τῆς ἐταιρίας ἀποβῶσιν ἄκαρποι οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν θέλει ἔχει αὕτη παρά τοῦ Στελιανοῦ Παπαγεωργίου περὶ συνεισφορᾶς τούτου εἰς τὰς δαπάνας, ἃς ἡ ἐταιρία ἤθελεν ἀπαιτήσῃ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἢ δι' οἵανδήποτε ἄλλην ----- (διαγράφονται ἐπτά λέξεις) αἰτίαν, παραιτουμένης δὲ καὶ πάσης ἄλλης τυχόν ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ. Ὅθεν πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη τὸ παρὸν ἔγγραφον, ὅπερ ἀφ' οὗ

προηγουμένως διερμηνεύθη Ἰταλιστί παρά τοῦ προμνησθέντος Νικολάου Βέλλιου τῷ μὲν συνυποβαλλομένῳ Μ. Σίροβιτς ἅπαν τό περιεχόμενον αὐτοῦ κατά τήν περί ποιῆς διερμηνεύσεως βεβαίωσιν τοῦ αὐτοῦ Ν. Βέλλιου, πρὸς δέ λοιπούς Ἑλληνιστί ἢ πλήρως παραδοχή τοῦ Μ. Σίροβιτς ὄλων τῶν ἐν αὐτῷ συνωμολογημένων ὑπεγράφη παρ' ὄλων τῶν εἰρημένων παρόντων.-

Οἱ Συμβαλλόμενοι

M. Sirovich

Στελ. Παπαγεωργίου

Ἐξ Ὁ Πρόξενος

Δημ. Σούντιας

Οἱ Μάρτυρες

Στελ. Ἡλ. Κονιδάρης

Μιλ. Λεκατσῶς

Ἐξ Ὁ Διερμηνεύς

Ν. Βέλλιος

Ἐξ Ὁ,τι ἀκριβές ἀντίγραφον

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 31 Αὐγούστου 1900

Ἐξ Ὁ Πρόξενος

ΠΡΕΒΕΖΑ τὴν 28 Νοεμβρίου 1900

Με το παρόν ιδιωτικόν ἐγγραφον συμφωνήθησαν καὶ καθορίσθησαν μετὰ τοῦ κ. Χριστόφορου Χ. Ρίζου, αντιπροσώπου τῆς «Assicurazione Generali» τῆς Τεργέστης, ασφαλιστικῆς εταιρείας καὶ τοῦ κ. Στελιανού Παπαγεωργίου, προηγούμενου ιδιοκτῆτη τοῦ πλοίου ονομαζόμενου «Αἰκατερίνη» με σημαία οθωμανική, τα ακόλουθα:

I. Ὅτι ο κ. Παπαγεωργίου ἔχει πληρώσει στον κ. Ρίζο τὸ ποσό των οκτακοσίων χρυσῶν φράγκων (αριθμὸς 800) γιὰ λογαριασμὸ των προαναφερομένων «Γενικῶν Ασφαλειῶν Τεργέστης» καὶ τὴν ἀναλογία του, ἀκριβῶς γιὰ τὸ συμβόλαιον, ποῦ ἐγένε ἐδῶ στο Ἑλληνικὸ Προξενεῖο στὶς 10 Μαρτίου 1898 με Νο 565, μετὰ τοῦ κ. Παπαγεωργίου καὶ τοῦ κ. Martino Sirovich, τότε ἀντιπροσώπου των προαναφερομένων Γενικῶν Ασφαλειῶν Τεργέστης.

II. Ὅτι με αὐτὸ τὸ προαναφερθέν ποσὸ των 800 Fr, οἱ Γενικὲς Ασφάλειες δὲν ἔχουν καμιά ἀπαίτηση ἐναντι τοῦ κ. Παπαγεωργίου ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ

προαναφερθέντος συμβολαίου, όμως, αν οι Γενικές Ασφάλειες αποδείξουν στο μέλλον, ότι ο κ. Παπαγεωργίου ήταν αναμεμιγμένος στην πειρατεία του Σιμωνέτου, ο κ. Παπαγεωργίου θα είναι υπεύθυνος έναντι των Γενικών Ασφαλειών για όλα αυτά, που προβλέπει ο Νόμος για πειρατεία.

III. Ότι με αυτό το ποσό των 800 Fr, που εισέπραξαν οι Γενικές Ασφάλειες από τον κ. Παπαγεωργίου αυτές ικανοποιούν το προαναφερθέν συμβόλαιο με τον κ. Παπαγεωργίου, όμως, οι Γενικές Ασφάλειες αποποιούνται οποιασδήποτε άλλη υποχρέωση και ευθύνη τόσο έναντι του κ. Παπαγεωργίου, όσο και έναντι άλλων προσώπων, που θα μπορούσαν να ενδιαφέρονται για το προαναφερθέν πλοίο «Αικατερίνη».

Συντάχθηκε εις διπλούν για ένα μόνο σκοπό.

Χριστόφορος Χ. Ρίζος

Στελιανός Παπαγεωργίου

